PAULUS DIACONUS. LANDULPHUS SAGAX. THEODORICUS AMORBACENSIS
12. bis 13. Jh. Seite 117r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26351
Copyright: Admont, Benediktinerstift

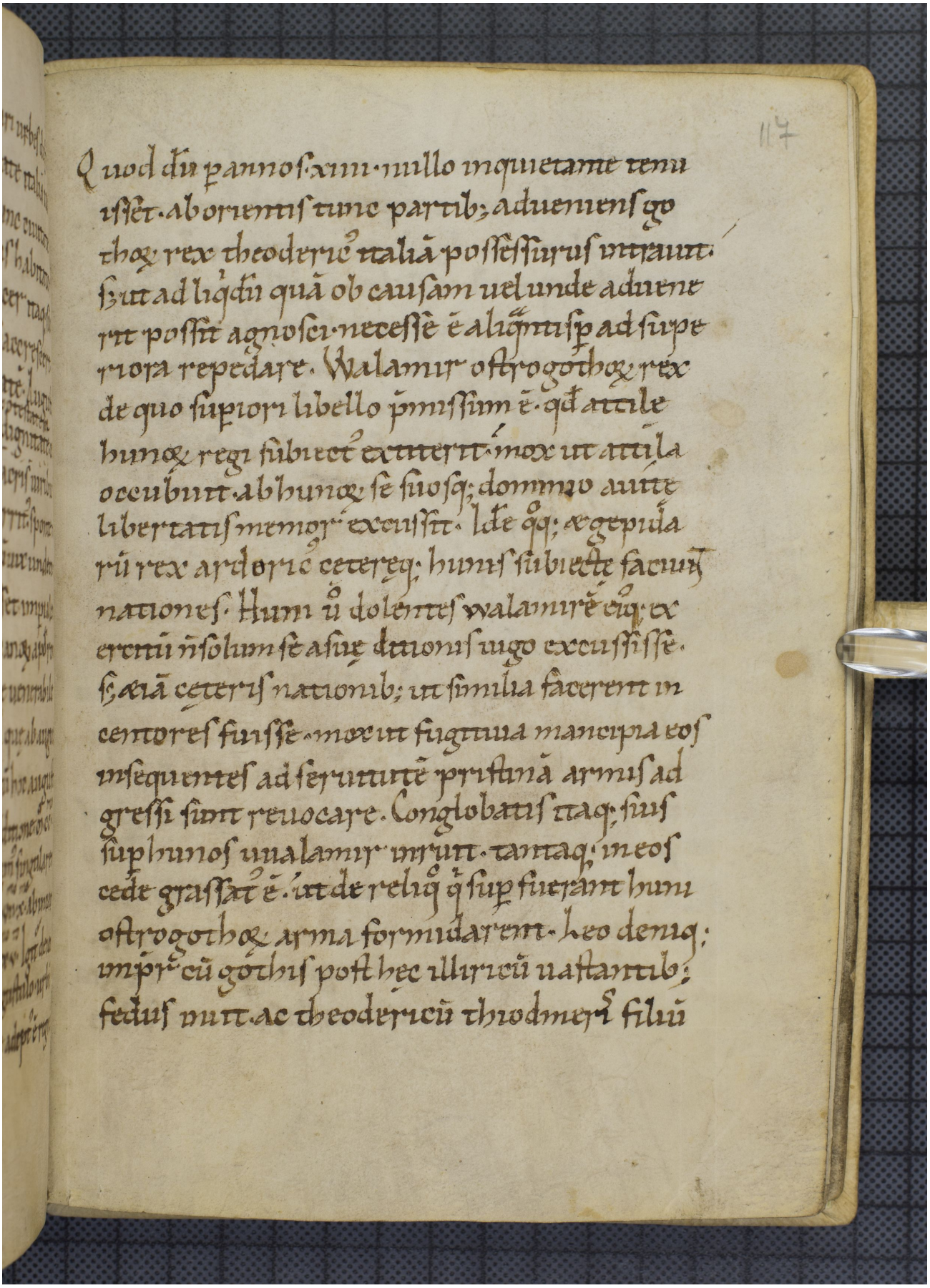

Quod dū p annos xiiii nullo inquietante tenu
isset. ab orientis tunc partib; aduenien s go
thoꝝ rex theodericꝰ italiā possessurus intrauit.
s; ut ad liq̄dū quā ob causam uel unde aduene
rit possit agnosci. necesse ē aliq̄ntisp ad supe
riora repedare. Walamir ostrogothoꝝ rex
de quo supiori libello p̄missum ē. qd attile
hunoꝝ regi subiectꝰ extiterit. mox ut attila
occubuit. ab hunoꝝ se suosq; dominio auitę
libertatis memor excussit. Idē q̄q; ægepida
rū rex ardoricꝰ cetereq; hunis subiectę faciunt
nationes. Hunī uō dolentes walamirē eiq; ex
ercitū n̄ solum se a suę ditionis iugo excussisse.
s; æiā ceteris nationib; ut similia facerent in
centores fuisse. mox ut fugitiua mancipia eos
insequentes ad seruitutē pristinā armis ad
gressi sunt reuocare. Conglobatis itaq; suis
sup hunos uualamir inruit. tantaq; in eos
cede grassatꝰ ē. ut de reliq̄ q̄ sup fuerant huni
ostrogothoꝝ arma formidarent. Leo deniq;
imp̄r cū gothis post hęc illiricū uastantib;
fedus inuit. ac theodericū thiodmeris filiū